

היהודים החלו להתיישב בקאנצ'וגה לקראת סוף המאה ה־17. בשנת 1638 צו של וולאדיסלב הרביעי המלך אישר את כפיפותם של יהודי קאנצ'וגה לקהילה היהודית בפשמישל. משמעות הדבר הייתה, בין השאר, שעמדה להם הזכות להשתמש בבית העלמין היהודי בפשמישל.

בשנת 1707 הצבור היהודי מנה 12 משפחות. לקראת תום המחצית הראשונה של המאה ה־18 הצבור היהודי כבר החזיק בבית כנסת משלו. בשנת 1785 חיו בקאנצ'וגה 199 יהודים. אין בידינו מסמכים המאששים האם באותה תקופה כבר הייתה קיימת במקום קהילה יהודית עצמאית.

במאה ה־19 גדל מספרם של היהודים. ב-1870 חיו בקאנצ'וגה כבר 726 יהודים. קרוב לוודאי שבדיוק באותה העת הוקם בית עלמין יהודי במקום. הקימוהו בין השדות, בעלייה בכפר שיידלצ'קה, במרחק 300 מטרים מהדרך המובילה לדינוב. נקברו כאן יהודי קאנצ'וגה וכן יהודי היישובים הסמוכים, בין השאר מביאלובוקי, מארקובה, מאנאסט'ו, מזאגוז'ה ומחמיילניק.

בראשית הכיבוש הגרמני ב-1939 נאסרה הקמת מצבות על הקברים. בשנים הבאות לאחר מכן בית העלמין נחרב והלך, הגרמנים בצעו בשטחו הוצאות להורג. באוגוסט 1942, בעת חיסול הגטו ממש ליד בית העלמין נורו ונרצחו יותר ממאה בני אדם וגופותיהם נטמנו במקום. לאחר 1945 מעל קבר ההמונים הוקמה אנדרטת הנצחה.

שטח בית העלמין משתרע על 0,44 הקטר. קרוב ל-60 מצבות נשתמרו בו (בשנת 1990 – קרוב ל-200). אלה הן לרוב מצבות מסורתיות עשויות אבן חול, שהכיתובים עליהן לרוב כבר מחוקים. החל משנת 1990 בית העלמין רשום ברשימת האתרים לשימור, תחת המספר A-350 בהוראה מיום ה-5 בפברואר 1990.

עבודות סדר בבית העלמין והקמת גדר לבנים עם שער כניסה ושלטי מידע נערכו ב-2008 ביוזמת הקרן לשימור המורשת היהודית ואגודת יוצאי קאנצ'וגה.

פטריק צ'רבוני, יוצא קאנצ'וגה החי בניו-יורק, ערך בשנת 2019 התרמה באינטרנט קודש לעבודות סדר בבית העלמין. הכספים הועברו לשלטון המקומי בקאנצ'וגה ושימשו לחידוש שער הכניסה והגדר, גיזום הצמחיה והסרת ענפי עצים יבשות.